

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบัน ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญในการใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างนานาชาติ จนอาจกล่าวได้ว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล ที่ใช้เชื่อมโยงความคิด สร้างความเข้าใจ ในหมู่มวลมนุษยชาติด้วยกัน รวมทั้งเป็นเครื่องมือรับข่าวสาร ความรู้ ตลอดจนความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่าง ๆ จากความสำคัญดังกล่าว คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ จึงได้กำหนดแนวนโยบายการศึกษา ไว้ในหมวดที่ 3 ข้อที่ 10 ว่า "ส่งเสริมให้มีการเรียนภาษาต่างประเทศ ที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศอย่างกว้างขวาง เพื่อเป็นประโยชน์ ในการศึกษาค้นคว้า การติดต่อสื่อสารในด้านวิทยาการ การค้า ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม" (แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535) นอกจากนี้ ยังได้กำหนดกระบวนการเรียนการสอนโดยส่งเสริมให้สถานศึกษาได้จัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ และใช้ครูที่มีความสามารถในการฝึกทักษะทางภาษา ดังนั้น กรมวิชาการซึ่งรับผิดชอบด้านการพัฒนาหลักสูตร จึงบรรจุวิชาภาษาอังกฤษไว้ในหลักสูตรประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น จัดวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกเสรี ในกลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ และได้กำหนดแนวดำเนินการในการจัดการเรียนการสอนให้ใช้วิธีผสมผสาน การให้ความรู้กับการปฏิบัติจริง โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ กระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล และกระบวนการกลุ่ม (หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ดังนั้น บทบาทของครูในการจัดการเรียนการสอนจึงต้องปรับให้เข้ากับสภาพปัจจุบัน ซึ่งแต่เดิมครูผู้สอนส่วนใหญ่จะสอนโดยเน้นเนื้อหาวิชามากเกินไป เช่น ให้นักเรียนจำความหมายของคำศัพท์ให้ได้ หรือให้แต่งประโยคโดยใช้คำภาษาอังกฤษ ให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ สิ่งเหล่านี้นอกจากจะสร้างความน่าเบื่อหน่ายให้กับผู้เรียน

แล้วยังก่อให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งจากผลการศึกษาของ อวยชัย วัชรธรรม (2521) เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบที่ไม่ใช่ทางด้าน สติปัญญา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขต สงขลา พบว่า ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ทัศนคติที่มีต่อวิชาที่เรียน ดังนั้น ครูผู้สอนจึงเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการที่จะปรับวิธีการ ปรับกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้การเรียน การสอนภาษาอังกฤษเป็นไปในแง่ของการสื่อสาร (Communicative Approach) เน้น การใช้ภาษา (USE) มากกว่าหลักการใช้ภาษา (USAGE) (จิตติรี จิตต์ปรัชญา, 2537) ซึ่งกิจกรรมจะเป็นไปในลักษณะทักษะสัมพันธ์ (Integrated Skill) และเน้นกิจกรรม กลุ่ม โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่จัดขึ้น อย่างไรก็ตามไม่ว่าจะจัด กิจกรรมการเรียนการสอนอย่างไร ใช้เวลาสอนทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา นานเท่าใดเด็กก็ไม่สามารถจะใช้ภาษาสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้ หรืออาจกล่าวได้ว่าการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร (UNESCO, 1980 อ้างถึงใน สุทธิรัตน์ รุจิเกียรติจักร และ อรพิน พจนานนท์, 2537)

ศรวิไล ดอกจันทร์ (2526) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในประเทศไทยพบว่า ปัญหาที่ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่ประสบผลสำเร็จ เท่าที่ควรนั้นมี 5 ประการ ดังนี้

1. ความไม่ชัดเจนและไม่สมจริงของหลักสูตรและเป้าหมายของการเรียนการสอน ภาษาต่างประเทศ
2. ด้านที่เกี่ยวกับตัวครู ได้แก่ วิธีสอน และความรู้ของครูผู้สอน
3. ด้านที่เกี่ยวกับตัวผู้เรียน ผู้เรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน ทำให้ขาดแรงจูงใจในการเรียน
4. การวัดผลประเมินผล ไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอน
5. การถ่ายโยงจากภาษาแม่ไปสู่ภาษาที่สอง ซึ่งภาษาแม่คือภาษาไทย ภาษาที่สองคือ ภาษาอังกฤษ มีข้อแตกต่างกันหลายประการ ทำให้การถ่ายโยงมีปัญหา

สภาพปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่ประสบ ผลสำเร็จเท่าที่ควรนั้น ครูผู้สอนควรเป็นผู้ปรับปรุงแก้ไข เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

ภาษาอังกฤษ อันจะเป็นขั้นตอนแรกของการเรียนภาษาให้ประสบผลสำเร็จ การสอนให้นักเรียนมีความรู้จากหนังสือแบบเรียนอย่างเดียวไม่เพียงพอ เพราะภาษาอังกฤษเป็นเรื่องของการฝึกฝน จึงจะเกิดประสบการณ์ความชำนาญ (พิตรวัลย์ โกวาทิ, 2526) ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการกลุ่ม จึงช่วยให้นักเรียนมีโอกาสดูแลเปลี่ยนความคิดเห็นต่าง ๆ รวมทั้งสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้

บาสสัน กงตาล (2534) ได้เสนอว่า การร่วมมือกันเรียนรู้ (Cooperative Learning) เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้บรรลุผลสำเร็จลงได้ โดยที่สมาชิกในกลุ่มตระหนักว่า แต่ละคนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ดังนั้น ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกลุ่ม สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะต้องรับผิดชอบร่วมกัน สมาชิกจะมีการพูดคุยกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้เรียนจะได้รับความรู้จากเพื่อน ซึ่งการที่นักเรียนสามารถอธิบายให้เพื่อนฟังได้ ก็จะเป็นการยกระดับความเข้าใจที่สูงขึ้นถึงระดับการถ่ายทอดความคิด เป็นการเรียบเรียงด้วยคำอธิบายออกมาจะช่วยปรับความเข้าใจให้เกิดความชัดเจนแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

Slavin, Robert E. (1990) ได้กล่าวว่า แท้จริงแล้วการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ในไม่ช้าสิ่งใหม่ ครูผู้สอนใช้วิธีการเหล่านี้ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ มาหลายปีแล้วในรูปของการทำงานกลุ่มในห้องปฏิบัติการ (Laboratory Groups) การจัดทำโครงการ (Project Groups) การอภิปราย (Discussion Groups) อย่างไรก็ตาม งานวิจัยทั้งในอเมริกาและประเทศอื่น ๆ ได้พยายามวางแผนปฏิบัติการสำหรับวิธีการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษา จนถึงระดับอุดมศึกษา โดยมีวิธีการให้ผู้เรียนได้เรียนร่วมกัน รับผิดชอบงานกลุ่มร่วมกัน ซึ่งจุดเน้นที่สำคัญอยู่ที่การให้ผู้เรียนคำนึงถึงเป้าหมาย และความสำเร็จของกลุ่ม การจัดกลุ่มไม่ใช่ว่าแค่เพียงการทำงานเป็นกลุ่ม (Do Something As A Team) เท่านั้น แต่ต้องเป็นการเรียนรู้เป็นกลุ่ม (Learn Something As A Team) ด้วย

Johnson, D.W. และ Johnson, R.T. (1991) ได้กล่าวถึงแนวทางในการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบร่วมมือกันเรียนรู้ว่า ควรคำนึงถึงหลักการ

5 ประการคือ

1. การพึ่งพา ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน (Positive Interdependence)

เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยส่งเสริมความเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนให้แก่สมาชิกในกลุ่มมากขึ้น โดยเน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในทางบวก จุดประสงค์ทางการเรียน .รางวัลที่ตั้งไว้เป็นเป้าหมายสำหรับนักเรียน สิ่งเหล่านี้จะส่งผลถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2. การมีปฏิสัมพันธ์แบบตัวต่อตัว (Face-To-Face Interaction)

2.1 จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ร่วมกันทำงาน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

แลกเปลี่ยนข้อมูลวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ รวมทั้งกระบวนการในการสื่อสารที่ทำให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ (Efficiently) และก่อให้เกิดประสิทธิผล (Effectively) มากขึ้น

2.2 ส่งเสริมการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ซึ่งจะช่วยให้เกิดการปรับปรุงงานที่ได้รับมอบหมาย และเน้นในเรื่องความรับผิดชอบด้วย

2.3 กระตุ้นให้เพื่อนสมาชิกหาเหตุผลประกอบการตัดสินใจในปัญหาที่ประสบอยู่ร่วมกัน เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหานั้น ๆ

2.4 เน้นให้นักเรียนพยายามที่จะปฏิบัติตามกิจกรรมให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

2.5 ปฏิบัติกิจกรรมด้วยความไวเนื้อเชื่อใจ และชี้ให้เห็นว่า ความพยายามของแต่ละบุคคลในกลุ่มมีผลถึงเป้าหมายที่วางไว้

2.6 กระตุ้นนักเรียนให้เกิดแรงจูงใจที่จะมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามกิจกรรมให้บรรลุตามเป้าหมายอย่างแท้จริง

2.7 ช่วยลดความวิตกกังวลและความหนักใจของสมาชิกแต่ละคนในการปฏิบัติตามกิจกรรม

3. ความสามารถของแต่ละบุคคลในกลุ่ม (Individual Accountability)

การปฏิบัติตามกิจกรรมในชั้นเรียนควรแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างชัดเจน มิฉะนั้นแล้วสมาชิกในห้องอาจปฏิบัติตามกิจกรรมไม่ครบถ้วนทุกคน การแบ่งกลุ่มย่อยจะช่วยให้ทุกคนใช้ความสามารถของตนที่มีอยู่อย่างเต็มที่ และมีส่วนรับผิดชอบปฏิบัติตามกิจกรรมให้กลุ่มประสบผลสำเร็จได้ในที่สุด

4. ทักษะทางสังคม (Social Skills) การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มจะช่วย

พัฒนาทักษะทางสังคมหลายด้าน เช่น ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความไว้วางใจ การสื่อสาร

อย่างมีประสิทธิภาพ และการจัดความขัดแย้งในกลุ่ม ซึ่งครูผู้สอนต้องเป็นผู้ฝึกทักษะเหล่านี้ให้กับนักเรียน ทั้งโดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการให้รางวัล เพื่อกระตุ้นนักเรียนให้ปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนด ซึ่งจะส่งผลถึงการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้ดีขึ้นในที่สุด

5. กระบวนการกลุ่ม (Group Processing) เป็นการร่วมมือของสมาชิกในกลุ่มที่ประกอบด้วยนักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน ซึ่งช่วยเหลือกันปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย และยังรวมถึงการร่วมมือของครูผู้สอนในการฝึกทักษะกระบวนการกลุ่ม รวมทั้งการให้ข้อมูลย้อนกลับให้กับนักเรียนด้วยเช่นกัน

นักการศึกษาของมหาวิทยาลัย John Hopkin คือ Slavin และคณะ ได้พัฒนาวิธีการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ไว้หลายรูปแบบแต่ที่เหมาะสมกับวิชาภาษาอังกฤษเป็นรูปแบบการร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (Cooperative Integrated Reading And Composition; CIRC) โดยประยุกต์หลักการของการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ไปใช้แก้ปัญหาหรือข้อบกพร่อง เพื่อมุ่งพัฒนาผลการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น

จากผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสานชี้ให้เห็นผลที่สอดคล้องกันว่า การสอนรูปแบบนี้มีส่วนทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงกว่าวิธีการสอนตามปกติ (Madden, N.A. และ คณะ, 1986.; Steven, R.J. และ คณะ, 1987. ; Golmic, Bruce Andrew, 1992. ; Bramlett, Ronald K., 1994.)

สำหรับประเทศไทย การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับต่าง ๆ ยังประสบกับปัญหาหลายประการตามที่ได้กล่าวมาแล้ว ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน เป็นอีกวิธีการหนึ่งที่น่าสนใจในการนำมาประยุกต์ใช้ เพื่อพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษอันจะช่วยให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจและมีทักษะในการเรียนภาษาเพิ่มขึ้น และช่วยให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ สามารถนำรูปแบบการสอนร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน ไปใช้ในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการสอนโดยวิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) กับการสอนตามคู่มือครู และระหว่างการได้รับการทดสอบก่อนเรียนและไม่ได้รับการทดสอบก่อนเรียน

1.2.2 เพื่อศึกษาผลกระทบของปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนและการทดสอบก่อนเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1.3.1 นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

1.3.2 นักเรียนที่ได้รับการทดสอบก่อนเรียนและไม่ได้รับการทดสอบก่อนเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

1.3.3 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนและการสอบก่อนเรียน มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 2 (อ 012) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2538 โรงเรียนนครขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

1.4.2 ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.4.2.1 วิธีสอน ประกอบด้วย วิธีสอนโดยวิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (Cooperative Integrated Reading And Composition : CIRC) และวิธีสอนตามคู่มือครู

1.4.2.2 การสอบก่อนเรียน (Pretesting) ประกอบด้วย
การทดสอบก่อนเรียน (Pretested) และการไม่ได้ทดสอบก่อนเรียน (Unpretested)
ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก 2
(อ 012)

1.4.3 เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เป็นเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษหลัก 2 (อ 012)
จากหนังสือ Discoveries Book 1 ของ Brian Abbs and Ingrid Freebairn
จำนวน 5 บทเรียน ดังนี้

บทที่ 39 How tall is it?

บทที่ 40 Roundup

บทที่ 41 How much are they?

บทที่ 42 What time is it?

บทที่ 43 It's raining.

เวลาที่ใช้ในการทดลองสอนเนื้อหาดังกล่าว จำนวน 4 คาบ ต่อ สัปดาห์
(คาบละ 50 นาที) โดยใช้เวลาในการทดลองสอนทั้งหมด 15 คาบ

1.5 นิยามปฏิบัติการ

1.5.1 นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เลือกเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษหลัก ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2538 โรงเรียนนครขอนแก่น
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

1.5.2 วิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง วิชาภาษาอังกฤษหลัก 2 (อ 012)
บทที่ 39 - 43 จากหนังสือ Discoveries Book I

1.5.3 การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (The Cooperative
Integrated Reading And Composition : CIRC) หมายถึง การสอนภาษาอังกฤษ
ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อสอนการอ่าน การเขียนและการใช้ภาษา ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมหลัก
3 ประการคือ กิจกรรมพื้นฐาน กิจกรรมการสอนอ่านจับใจความ และกิจกรรมผสมผสาน
ระหว่างการเขียนและการใช้ภาษา ซึ่งมีวิธีสอนดังนี้

- 1) กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้
- 2) วิเคราะห์ผู้เรียน วิเคราะห์เนื้อหา
- 3) คัดคะแนนฐานให้แก่ักเรียนทุกคน โดยใช้คะแนนภาษาอังกฤษหลัก 1 มาเป็นคะแนนฐานและคะแนนของกลุ่มได้มาจากการเฉลี่ยคะแนนฐานของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม
- 4) ในกิจกรรมการสอนจะมีลำดับขั้นของการทำกิจกรรม คือ ครูเสนอ บทเรียนต่อทั้งชั้น ผูกทักษะในกลุ่มย่อย ผูกทักษะรายบุคคล ผูกปฏิบัติเพิ่มเติม และ ทดสอบย่อย
- 5) นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบย่อยมาเปรียบเทียบกับคะแนนฐาน เพื่อ คิดเป็นคะแนนความก้าวหน้าทั้งของนักเรียนรายบุคคลและของกลุ่ม
- 6) คะแนนที่ได้จากการทดสอบย่อยครั้งสุดท้าย จะใช้เป็นคะแนนฐานของ ครั้งต่อไป
- 7) ทำการทดสอบรวมเพื่อสรุปผลการเรียน

1.5.4 การสอนตามคู่มือครู หมายถึง การสอนภาษาอังกฤษที่ดำเนินกิจกรรม การสอนตามคู่มือครูวิชาภาษาอังกฤษหลัก 2 (อ 012) จากหนังสือ Discoveries Book 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ของ ดร.สาออง หิรัญญะ

1.5.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถ ของนักเรียนในการตอบแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน วิชาภาษาอังกฤษหลัก 2 (อ 012) บทที่ 39-43 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผู้ที่ตอบได้คะแนนมากถือว่าเป็นผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ สูงในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผู้ที่ตอบได้คะแนนน้อยถือว่าเป็นผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.5.6 กลุ่มทดลอง หมายถึง นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษหลัก 2 โดยวิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) เป็นเวลา 15 คาบ ซึ่งในแบบการวิจัย ครั้งนี้มี 2 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน แต่ละกลุ่ม นักเรียนมีสถานภาพส่วนตัวใกล้เคียงกัน ดังนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มที่มีการทดสอบก่อนเรียน (Pretested)

กลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ไม่มีการทดสอบก่อนเรียน (Unpretested)

1.5.7 **กลุ่มควบคุม** หมายถึง นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษหลัก 2 ตามคู่มือครู เป็นเวลา 15 คาบ ซึ่งในแบบการวิจัยครั้งนี้ มี 2 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน แต่ละกลุ่ม นักเรียนมีสถานภาพส่วนตัวใกล้เคียงกัน ดังนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มที่มีการทดสอบก่อนเรียน (Pretested)

กลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ไม่มีการทดสอบก่อนเรียน (Unpretested)

1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1.6.1 การวิจัยครั้งนี้ ทำให้ได้ทราบถึงผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามรูปแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) ตลอดจนวิธีการวางแผนการสอน และการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับหลักการของการร่วมมือกันเรียนรู้ อันจะช่วยส่งเสริมความเข้าใจด้านแนวคิดในการใช้รูปแบบการสอนนี้ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

1.6.2 ผลของการวิจัย สามารถเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ หน่วยงานทางการศึกษา ในการนำไปประยุกต์ใช้พัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีการพัฒนาในด้านความรู้ ความเข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียน ทักษะทางสังคม และการรู้จักตนเอง ตระหนักในคุณค่าของตนเอง

1.6.3 ข้อค้นพบจากงานวิจัยนี้ ส่วนหนึ่งนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการวิจัยครั้งต่อไป เพื่อให้เกิดความหลากหลายทางวิชาการที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นต่อไป